

آن‌هایی که حریم‌اند و در بند مقام

برخی‌ها چنان به مال دنیا علاقه‌مندند که در قبال حفظ و به دست آوردن آن همه چیز را فدا می‌کنند، اخلاق را زیر پا می‌گذارند، به یک لومپن تمام‌عیار تبدیل می‌شوند، از پایمال کردن حق‌الناس ترسی به دل راه نمی‌دهند و به مفهوم کامل برای این‌که بر ثروت و اندوخته‌شان بیفزایند چند چهره‌گی پیشه می‌کنند.

حرص یکی از رذایل اخلاقی است. از مذموم بودن صفت حرص همین بس که در برخی از روایات، انسان حریص به کرم ابریشمی تشبیه شده‌است که هر چه بیشتر به‌دور خود می‌پیچد بیشتر از رهایی فاصله می‌گیرد.

شدت افزون‌خواهی و زیاده‌طلبی در برخی‌ها چنان شدید است که چشم بر همه چیز می‌بندند. برای رسیدن به هدف، همه را قربانی می‌کنند و استفاده از رانت و موقعیت را عین ثواب تلقی می‌نمایند.

فرد حریص اگر به موقعیت و جایگاهی دست پیدا بکند کم‌تر کسی می‌تواند در قبال نفس کثیف و اخلاق زیاده‌خواهانه‌ی او مقابله کند. از دست این قبیل افراد حریص و طمع‌کار باید به خداوند پناه برد. آن‌ها گاهی چنان در منجلاب دنیا و مقام‌پرستی غوطه‌ور می‌شوند که به تدریج مشت‌شان در جامعه باز و مورد نفرت همگان قرار می‌گیرند.

چشم بستن بر واقعیت‌ها و حرص بیشتر جهت اندوختن مال دنیا، ریشه در جهل و نادانی و عدم آگاهی از عواقب و پیامد پیامدهای این صفت دارد.

دور زدن قانون، رفتار برخلاف ادعا، تطمیع آدم‌های ضعیف‌النفس، برخورد‌های فیزیکی برای خاموش کردن صدای منتقدان، حرف‌ها و سخنان رکیک بر زبان راندن از جمله رفتارهایی است که از افراد حریص و در بند مال دنیا و مقام سر می‌زند.

با نگاه سطحی به محیط اطراف می‌توان تعدادی از اسامی را که حریص‌اند و طمع‌کار به‌آسانی ذکر کرد و به نمونه‌هایی از رفتار قلدرمآبانه‌ی آن‌ها نیز اشاره نمود.

اگر افراد حریص و طمع‌کار صاحب پست و مقامی هم بشوند باز هم نمونه

بارزی از چند چهره‌گی و رفتارهای منافقانه هستند. به ظاهر خود را هوادار جامعه و خدمتگزار مردم نشان می‌دهند و در باطن از پامال کردن حق مردم و اجحاف به حق‌الناس و حرکت در جهت تأمین منافع شخصی کوتاه نمی‌آیند.

و در نهایت بدبختی از آن کسانی است که به خاطر مال دنیا و از دست ندادن موقعیت در قبال افراد حریص سر تعظیم فرود می‌آورند و عزت و شوکت و استقلال خود را با پست‌های زودگذر و کیلویی عوض می‌کنند و بر مردم و ولی نعمتشان آشکارا خیانت می‌نمایند.